

demonstrat tot el contrari d'aquesta noció, car la supeditació absoluta a què el metge s'ha vist sotmès a les autoritats locals que el paguen, ha sigut font de contínues discòrdies i origen, en infinitat d'ocasions, de les actuals il·lícites competències econòmiques entre companys en un mateix poble, ço que ha fet que el treball professional s'hagi desvaloritzat i que la mateixa assistència n'ha sortit desprestigiada. La Conferència, en aquest respecte, no s'ha pas recolzat en la qüestió de les bonificacions personals per a l'afavoriment de l'estança del metge rural. Tan sols ha constatat i reconegut que tals bonificacions han d'ésser

pestades amb el doble objectiu d'una millora agrícola i sanitària que contribueixi a fer bona i pràcticament tangible la llei de reaccions mutuels, en virtut de la qual l'elevació de l'"standard of life" obra sobre la higiene pública i el millorament de la salut fa créixer la capacitat de treball dels habitants i, per consegüent, millora llur economia. Sota aquests caires, doncs, deliberarà la Conferència, encara que el seu desenrotllament d'aquestes qüestions ocupà to tel fons de la discussió de les assegurances socials, que serà objecte del pròxim capítol.

(Continuarà.)

Revista de revistes

LA HIGIENE A LES GRANS CAPITALS. L'EXEMPLE DE NOVA-YORK

El raport del Comissari de Sanitat de Nova-York City, corresponent a l'any 1932, consigna dades interessants sobre la tasca sanitària de la ciutat nordamericana i la influència de l'economia en la corba de la morbo-mortalitat de la mateixa.

Així, per exemple, ha estat remarcat un augment de casos de tuberculosi, i si les circumstàncies no fan millorar aquest augment de nous tuberculosos, les estadístiques de mortalitat per tisis tindran una puja considerable en successives memòries anyals, malgrat en l'any 1932 el número de morts tuberculosos ha estat inferior al dels anys anteriors.

Hom observa que potser el número més gran de tuberculosis registrades es degui a les majors activitats i zel tinguts pel Departament de Sanitat en descobrir malalts en període precoç de malaltia, i en aquest cas la influència econòmica no fóra tan important i decisiva com seria de creure en altre cas.

Al mateix any han disminuït la mortalitat total i la mortalitat infantil. En les xifres de defuncions es remarca també l'augment de morts per diabetis, malaltia l'increment de la qual ha estat notat d'uns quants anys a aquesta part, especialment en les dones de més de 45 anys d'edat. L'A-

cadèmia de Medicina de Nova-York ha nomenat un Comitè, d'acord amb el Departament de Sanitat, per tal de què estudiï aquest problema. Un altre Comitè semblant, ha estudiat darrerament la qüestió de la mortalitat maternal, vist l'augment de parteres mortes.

El Departament de Sanitat de Nova-York té un pressupost de despeses equivalent a 68 cèntims de dòlar per habitant (segons el cens de 1925, la població era aleshores de 5.927.600, i, donat el creixement regular de les grans ciutats en els anys darrers, ara passarà dels 6.000.000. Comptant a base d'aquesta xifra, el pressupost de Sanitat seria de 4.080.000 dòlars.—(N. del T.); i de la total xifra, un terç estava dedicat als diversos aspectes de la protecció infantil (avant i post-natal) i una sesena part a cadascun dels serveis de lluita contra les malalties infeccioses i a la inspecció d'aliments i drogues.

Les funcions del Departament són molt àmplies, com ho diu el fet que les estadístiques d'accidents causats per vehicles de motor són estudiades en ell. Les morts per aquests accidents arribaren al seu punt màxim al 1929, baixant progressivament en els tres anys següents, descens que el Departament de Sanitat atribueix al gran número de senyals lluminosos posats i la campanya inaugurada pel Departament de policia en algunes escoles públiques sobre educació ciutad-